

Semidoctismul e mai stricăcios decât lipsa
de ori-ce știință!

Dr. Amnar.

Tipografia
Th. Steinhaussen - Următorii

(Adolf Reissenberger),

Sibiu, strada iernii Nr. 9,

primește

==== tot soiul ====

de

lucrări tipografice

BCU Cluj / Central University Library Cluj
in ori-ce culoare,

și le efectuește urgent, ieftin și corect

in cele trei limbi ale patrii.

Intrebările despre prețuri se răspund
prompt.

Editura „Hermannstädter Zeitung“

v. m. d.

„Siebenbürger Boten“

anul 119.

Editura noului calendar de casă și de părete.

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiecărei luni in Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 6 cor., pe $\frac{1}{2}$ an 3 cor., pentru România pe an 7 lei, pe $\frac{1}{2}$ an 3-50 lei. Inserțiuni: De un șir petit 12 fil. Abonamentele, manuscrisurile, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu (Nagyszeben).

Toastul,

pe care Calicul la banchetul dat la Oravița în onoarea „Astrei“, l'ar fi ținut.

Domnilor și doamnelor! Asociațiunea transilvană pentru literatura și cultura poporului român e cel mai mare inamic al prostiei. De ani 39 Asociațiunea noastră poartă războiu contra prostiei, și totuși toate rapoartele despre acest războiu sună egal cu rapoartele Englesilor despre învingeri asupra Burilor. Și eu nici din alianța proiectată a Asociațiunii cu congresul meseriașilor n'am speranță de învingere asupra prostiei.

Prostia, domnilor și doamnelor, e o boală internațională. Nici o țară, nici un popor pe lume, nu-i scutit de prostie.

În alte țări, și la alte popoară, prostia provine din o încercare nesuccesă a naturii. La noi prostia e un produs al vitregității trecutului: Noauă seculi întregi nu ne-a fost iertat să învățăm.

Noauă abia d'o jumătate de secol ni s'a deschis școala, și intemeătorii Asociațiunii acum 39 de ani au recunoscut, că războiul decisiv între noi și inimizii ne-

mului nostru, nu în cabinetele ministeriale, nici în parlamente, ci în școală se va decide. De aceea au înființat Asociațiunea, școala comună a tuturor Românilor din Ungaria fără deosebire de reverenți.

Nu știu eu acuma, în decursul unei jumătăți de secol, decând școala ne stă deschisă, făcutam noi mai mult progres în regres, sau mai mult regres în progres.

Din raportul comitetului central către adunarea generală presentă, vîd, că după o activitate de 39 de ani Asociațiunea noastră estan și-a constituit și organizat secțiunile literare, și eu am speranța, că după alți 39 de ani va începe a face și literatură. Vîd, că organul Asociațiunii noastre „Transilvania“ se tipărește-n 2000 exemplare, și știu, că se cetește mai mult în acele părți locuite de Români, pe unde oamenii nu știu ceti. Știu din raportul general, că Asociațiunea a edat mai multe publicațiuni, pe cari afară de culegător și corector nime nu le-a cetit.

Din raportul comitetului central vîd, că Asociațiunea noastră în lupta contra prostii operează de present cu 42 regimente, sau despărțeminte. Cum? . . . n'am lipsă să ve spun . . . o știți cu toții!

Dar totuși nu va strica să ve comunic unele casuri.

Regimentul prim, sau despărțemîntul Sibiului, spre exemplu, în lupta contra prostii dela Poplaca, până ce generalștabul și-a pregătit planul de operațiuni, toți Poplăcenii au ieșit din biserică afară. A pățito generalștabul despărțemîntului Sibiului ca popa din Nucet c'o predică d'ale lui Petru Maior. Până ce popa sus de pe anvon cetea la predică, toți poporenii au ieșit din biserică. Singur crâșnicul a mai rămas. În fine și crâșnicul, vîzînd că popa nu mai gată, s'a urcat pe anvon, a pus cheia înaintea popii, și i-a zis: „Părinte, când vei gată, încue biserica, că și eu me duc!“

Despărțământul Blajului compus din fugari mult timp n'a fost în stare să întreprindă contra prostii operațiuni strategice. De aceea generalștabul acestui regiment mulți ani s'a mulțămît simplu cu publicarea rapoartelor despre neactivitatea s'a prin gazete. Cu alte cuvinte aprindea lămpașul, ca lumea română să vadă lumina soarelui.

Multe alte despărțăminte nu's altceva, decât strungi, în cari se mulg oile. Întrebând eu odată p'un țeran al unei comune, în care de curând se ținuse adunarea generală a despărțământului: „Ce au făcut domnii la voi în sat?“ mi-a răspuns: „Au venit, ne-au muls, au mâncat și beut, apoi s'au dus!“

Despărțămintele Asociațiunii noastre, domnilor și doamnelor, deși după statute nu le e iertat, fac politică națională, cultivează pasivitatea, adecă nu fac nimic, sau mult gură în gazete. Cu alte cuvinte marchiază sërăcia, de lumea crede că-i bogăție.

De acum 39 ani în tot anul am plecat cu armata Asociațiunii în toate părțile locuite de Români ca să batem prostia. Am fost de treiori cu asta și-n Bănat. Cine ști când Bănățenii ne vor mai chiea la ei? Ear dacă nu ne-or mai chiea, să nu credeți c'am învins prostia. Nu! Bănățanul zice: „Eu cu prostia mea trăesc, dar câți trăesc din prostia lui? .. asta n'o vede!“

Sunt în Bănat ca și-n alte locuri Români, cari de dragul consecvenții toată viața lor remân proști.

Apoi Bănățenii doar și din acel motiv nu ne-or mai chiea la ei, devreme ce ei țin, că din Transilvania numai caii-s buni.

Ca să bată prostia și în regiunile sexului celui frumos, Asociațiunea a secularizat fondul iuriștilor, și a inființat școala de fete, de care raportul general pe larg face amintire.

Școala a dat frumoase rezultate. Sexul frumos și-a însușit un limbajiu clasic românesc. Ți e mai mare dragul să cercetezi un jurfix d'al fetelor ieșite din școala Asociațiunii, și să auzi în ce limbajiu delicat românesc povestește pupăza cioarei cât de neagră-i nevasta corbului!

Dar în fine să ne mângăem cu aceea, domnilor și doamnelor, că prostul e un factor al neputinței. Prostul admiră pe un singur om mai mult decât pe un filosof, adică pe sine însuși. De aceea puțini oameni apar atât de proști, precât de faptă sunt. Ș'apoi fiecare om e de regulă mai înțelept decât alții cred, și mai prost decât el însuși crede.

După toate este domnilor și doamnelor, viu la prochimen, sau la mintea Românului cea din urmă. Vreau să constatez, că sub aripile Asociațiunii s'a construit un tun, ca care vestitul Krupp n'a fost în stare a fabrica. Acestui tun i s'a dat numele: „Enciclopedia română“, și are menirea a spage prostia Românului c'o lovitură în zdrențe.

Măestrul fabricant al acestui tun e Dr. Diaconoviciu, cel atâta învidiat de indivizi, cari până-i cucul nu vor face, ce el a făcut!

Să trăiască Dr. Diaconoviciu cu toți sincerii muncitori întru luminarea poporului român!

Sus Marcule!

Dina, dina, dina, da,
Dina-dina-da!

Mărcuțele neam de crai
Joacă tu la prima Mai
Că pământul e un rai
Ear tu al cânilor crai!

Hop, dar joacă îndesat,
Că de nu — azi chiar te bat
Până ți-a trece de dor
Ori te dau la Onișor!

Apoi nenea Onișor
Vâtavul teglarilor
Dela Blaj, te-a învăța
Cum să joacă-n Salonta!

Că el și cu Salușiasky
Ca viteji socialiști
Cari au un bot ca și țiu-ki
Te-au și scris în a lor liști.

Și teor duce, Mărcuț, duce
 Multă lume-mpărăție
 Unde nu se vede cruce
 Numai neagră jidovie.

Acolo cu Onișor
 Vei juca într'un picior
 Halaripul țigănesc
 Și csardașul jidovesc.

Dar pân' nu te-a duce el
 Prinde mi-l tu frumușel
 De ureche și mi-l poartă
 Pe la canonici la poartă.

Și purtându-l tu mi-l joacă
 Pân' n'a avea nici o floacă
 Nici în cap și nici în barbă,
 Că-i cărămidar de treabă.

Și jucând strigă-i așa:
 Măi Toadere nu te da,
 Nu te da, nu te lăsa
 Că-i turbure Têrnava.

De nu joci tu Onișor
 Te sugrum de te omor
 Și te arunc în Têrnavă
 Fără picuț de zăbavă.

Că num'acolo ești bun,
 Tu socialist nebun,
 La broaște se cuvintezi
 Și pe raci se-mbărbătezi.

Doară broaștele și racii
 Ți-or fi acolo ortacii

Cum aci-ți e Salușiasky
 Și etcetera de țu-ky!

Onișor, săriț'ar ochii,
 Nu vezi piatra libertății
 Cum rușește de rușine
 Când privește cătră tine?

Du-te, Toadere, te du
 Unde-o dus iapa mutu,
 Pierdeți urma de prin Blaj
 Ori te-mpușcă de-ai curagiu!

Dar tu Toadere ești laș,
 Se te-mpuști nu ai curagiu,
 Deci te cară dela Blaj
 Mergi la Peșta l'aldămaș!

Bea țuică, bea-re-ai cătran
 Tu mut cu cap de bostan
 Și spune lari-fari
 Pân' te-a pupa Vecseri!

Ear el de nu te-a pupa,
 Te oi pupa eu cu bâta
 Fîrea-i de rîs și ocară
 În Blaj, când e tîrg de țeară!

Apoi puiul ursului
 Dă p'Onișor dracului
 Și te du în Maramureș
 În țeara lui voda Dragoș!

Hop c'acolo vei afla
 Popandreși de pânza ta
 Cari „Unirea“ o refuză
 Căci ei au ungurești buză.

Pe aceştia Marcule
Ia-i de urechi puiule
Punele-o brâncă-n colar
Şi mi-i bate de altar.

Şi bătându-i, zi-le așa:
Bată-vă cădelnița
Dacă prescură mâncați
De ce foc vă renegați?

Ori, dacă vă renegați,
Prescură de ce mâncați,
Mâncați dohot și cărbuni
Voi bostani cu gărgăuni!

Să se scoale voda Dragoş
Să vă vadă-n Maramureş
V'ar lua de dinapoi / Central University Library Cluj
Şi-ar umplea Tisa cu voi!

Dar el nu-i între cei vii
Ear voi, capete putii,
Scoateți tek-terek din gură
Apoi roadeți la prescură!

Roade-a-ți ca Habudonosor
Cu jupânul Onişor
Pipirig de pe Târnavă
Şi a-ți bea naftă cu otravă!

Sus Mărcuț într'un picior
Colo-n țeara Moților
Unde-i raiul popilor
Şi-vai! iadul cailor!

Hop, dar joacă mai frumos
Colo în Vidra de jos

Cu popa Banciu Niculae,
Că la noapte dormi în paie!

Hop, că ăst popă viteaz,
Dormind visează că-i treaz,
Şi strigă: En hai, mă lele,
Mai ad'o cupă şi-o fele!

El e și orator mare
Că la o înmormântare
Ungurească a ținut
O cazane ca un mut.

Vru s'o spună ungureşte
Că doar congruă primeşte
Că de aceea-i neunit
Şi-i cam lung și gros la flit.

Dar apoi s'a mai gândit
Şi româneşte a cetit
Despre doi bieți şorecuți
Albi și negri și micuți.

Pe ăsta prinde-l Marcule
Şi mi-l joacă ca pe mule
Şi-i ți: Banciule fă bine
Nu ne face de ruşine!

Până plebanul din drum
Cânta „Dominus vobiscum“
Tu ce ai cântat româneşte
Cum nu se duculeşte?

Altcum nu știu ce se țic:
Ortodox cu catolic
După pravila din Vidra
Pot nu numai îngropa

Pe nu biet de notarësh;
Om fără cusur ori greș,
Dar pot chiar juca vârbuncul
Cât se bubue pământul.

Joaca-i deci pe amândoi
Cum joc magarii-ntre oi
Dar mi-i joacă pe sub ciur
Pân' vor face zup în-nas!

Apoi Marcule cu greș
Joacă-n Sohodol-sêleş
P'un popă cu përul creț
Numit Nicolau Oneț.

Hop că acest popă brav
Së face cenușe, prav,
De nu poate în vr'o di
Pe cineva a pîri.

Pagubă că s'a popit,
De nu s'a advo-cățit
Că n'ar fi-n lume ca el
Un așa advo-cățel!

El pe poporeni lui
I-i dă-n gura lupului
Spune pe la judecată
Că oamenii vreau se-l bată.

Ba strigă în gura mare
Că ar face adunare
Secretă la mieđul noptii
Când umblă numai strigoii.

Ia deci pe popa Oneț
Și mi-l bagă în coteț

Dě-i urzici în a lui gură
Că nu-i vrednic de presecură.

Că el după câte toate
Încă și gura și-o bate:
„Eu popă, socrul birău,
Toate merg precum ție eu!“

Apoi mergi încetinel
Marcule la Ponorel
Și veđi tu unde pot fi
Bănuții bisericii.

Că de șese ani de ție
Nimeni nu le are știre
Și-n Sibiu de întrebăm
Lămuriri nu căpătăm.

Doară Gomboș Comisarul
A ticluit sămădașul
Cât se vadă ori și care
Că nu-i loc de defraudare?

Ori doară popa Gligor
A scris pe la Consistor
Povestea șindilelor
Și ceea a scândurilor?

Nu pot ști, atâta știu
Că vlădicul din Sibiu
A fost încunoștințat
Cum scânduri unii desbat
Din bolta bisericească
Movile se le cârpească;
Și mai căpatat'a știre
Că se fură din șindile

Din podul bisericii
 Spre repararea morii.
 A cui moară? Vreți a ști?
 Popa Gligor e aci,
 Spună el că-n stare este
 Că doară el glăsuește
 După ce se cherchelește:
 „Cine trece lunca deasă?
 Trece lelea cea frumoasă,
 Sufulcată pân' la brău,
 Duce rufele la riu!“
 Spună Gligor, dacă i place,
 Că vecerne el nu face
 Ci vinarsul de paos
 Il bea mândru și frumos
 În altar cu cantorii
 Pân' se-mbată ca

porumbii!

Spună el, că doară-i popă,
 Ori i fă spatele dobă,
 Dă în ele ca în ciur
 Și-i strigă: Nu fi mascur
 Prea cinstite părintele
 Că-i vai de Țilele tele!

Apoi Mărcuț nu te da,
 Întoarnă la Salonta
 Te întoarnă ntr'un picior
 Și-ntreabă pe Onișor:

Toadere, tu ești aici
 Dar unde mai sunt cei cinci
 Gligani de pănura ta!
 Că voi a ve gratula:

Voi șese voinici
 Ce-ați venit aici
 Ca se glăsuiți
 Nu știu ntr'a cui nume,
 Să îmblați în lume
 Ca nește smintiți:
 Tot cu capul gol,
 Cu nasul topor,
 Tot cu pipa-ndinți
 Înjurând de sfinți,
 Tot desculți și goi
 Ca nește strigoi,
 Și umblând prin țeară
 Se fiți de ocară
 În sat și-n oraș
 Pe la copilași,
 Câinii se ve latre
 De pe de departe!
 Voi, șese smintiți
 Pe nume numiți:
Iosif Murg — murgu
Moise Boiț — mutu,
Petru Pantea — tontu
Toagher Verde — orbu
Iosif Stan — neghiobu
Onișor — gângavu
 Voi, cât veți trăi
 Se nu poteți ști
 Ce-i bine, ce-i rău,
 Ce-i deal, ce-i părau,
 Ce-i munte, ce-i șes
 Ci gata de mers
 Să stați iarna-vara,
 Toamna-primăvara,

Pe ȃi Ńi pe noapte
 Să vę mâne Ńoapte
 Din iad proveinte
 Pururea-n dinte
 Tot cãtrã Salonta,
 În veci se trãiți,
 Nici cãnd se muriți
 Ci se rãtãciți
 Prin vãii Ńi prin munți
 Prin codru cãrunți
 Prin vãii fãrã punți,
 Pururea desculți
 Ńi tot goli-goluți,
 Dar nici cãnd pe drum
 Din nas suflãnd fum
 Din gurã pojar
 Suspinãnd amar!
 Ca voi cine-a face
 Se nu aibã pace
 Nici pe pãmânt
 Nici în mormânt
 Ci fie strigoi
 Cum suntem Ńi voi
 Fie priculici
 Cum suntem noi cinci
 Cu chir OniŃor
 În vecii vecilor Amin!
 Tu Mãrcuț vițã domneascã
 Dute-n Ohaba sërbeascã
 Ńi învêrte-ntr'un picior
 Pe nenea Andrei Ńãndor.
 Hop cã el e dascãl mare
 Cu multe slujbe-n spinare:

La notar e scriitor,
 La bancã înformator;
 În crișmã el e cantor
 Ńi nevestele-i duc dor
 Dar de școalã grije n'are
 Geșefiturile-s a sale.

La ales de ablegat
 Umbla chiar ca un turbat
 Tot momind Ńi corteșind
 Pe oameni intimidãnd.

Ba dupã ce a beut
 Chiar Ńi poet s'a fãcut
 Pe Juhos a preamãrit
 Ńi cercul l'a fericit.

Ia-l deci Marcule sub ciur
 Ńi mi-l joacã împregiur
 Ńi jucãnd ii iuește
 Se se ducã-n lume veste:

Trandafir floare domneascã,
 În Ohaba cea sërbeascã
 Dascalul Andrei Ńãndor
 Parcã-i neam cu Onișor!

Hop cã el cu a lui purtare
 Ńi pe dracul ar fi-n stare
 Së mi-l scoatã din sãrite,
 Atãta-i om de cuminte.

Cãtu-i Bãnatul de mare
 Seamãn cu greu cred cã are
 În beute Ńi-n minciuni
 Ńi-n alt fel de slãbiciuni.

Deci lume cunoaște mi-l,
Popor — ocolește mi-l,
Protă — degradează-mi-l
Și tu Juhoș ține-mi-l!

Acolo te du Mărcuț
Că unde-o mâncat cei mulți
Dar de cumva a remas
Ceva și pentru-al tău nas.

Marcule iați ciuru-n spate
Și te du pe cele sate
Și-ntreabă încet-încet
Unde-i vestitul Făget?

Dacă doară n'ai afla
Nimic pentru dumniata
Dute la Remetea lunca
Pân' la părintele Jurma.

Că-n Făget, precum se știe
S'a ales deputație
Pentru dieta din Peșta
Bată-o pârdaunica!

Că dumnialui ca corteș
Te-a omeni fără greș
Din banii ce-a căpătat
Când s'a ales deputat.

Mulți dascali și mulți preoți
Cu barbele de trei coți
Atuncea s'au ospătat
Alegând pe deputat.

Ori ț'a da ceva ori ba,
Spune-i lu sfinția sa:
Parinte, popă Jurma
Las' deputații-n naiba!

Și bande de musicanți
Cântau hori și cântau danț,
Ear bieții alegători
Erau cuprinși de fiori.

Ai ceaslov, ai moliftelnic,
Ai miveiu și ai memelnic,
Ba și pravilă-i fi având
Cetește-le tu pe rënd.

Și cum nu, că Dr. Juhoș
Era rivalul lui Nemeș
Și ambii făgăduiau
Tot ce-n minte le vineau.

Dac'acolo vei afla
Tu părințele Jurma
Că popii au negreșit
Se umble la corteșit,

Ear poporul le credea
Și voturile-și dedea
În loc se fi stat acasă
La copii și la boreasă.

Atunci tu și toți preoții
Corteșiți din resputeri
Când vor chema patrioții
Cei trimiși de ministeri,

Dacă nu, parinte Jurmă	Nu te mesteca-ntre vite,
Lasă corteșitu-n brumă	Și-ți veți și de patrafir
Veți-ți de codelniță	Se nu-ți dee oblu-n mir
Se nu cați în pivniță!	Vre un corteș patriot
Veți-ți de ceaslov, părinte	C'apoi nu mai ești preot!

Tribuna.

Sus, în vârful propriului tău nume te-ai suit, dar de mult mai sus ai vorbit, și vezi cât de jos ai căzut . . . chiar în groapă.

Gura bate . . .

Dacă limba gurei tale, cu care în admirabilul stil alui Slavici ai început a vorbi, ar fi observat naturala poziție a limbei cumpenii, tu mai mult de 20 de ani ai fi putut trăi, și cu mult mai mari servicii ai fi putut face națiunii pentru care te-ai născut.

Ai murit și pace!

Groapa tu îți o-ai săpat!

Dormi hodinită!

Calul țiganelui cu gura plină de otavă a murit de foame, tu cu gura plină de libertățile din Ungaria lui Tisza, Bánfy și Széll!

De una fi sigură. La groapa ta plângevor cu lacrimi cât pumnul toți inimicii tei, cari mai înțeleg ce va se zică: „*Extra Hungariam non est vita!*“

Calicul.

Păţania lui Achim cu iapa.

I.

Badea Achim a plecat
 Cătră tîrg la Zeliştat
 C-o iapă cu cóma mare
 Şi cam strîmbă de spinare,
 Cu urechile plecate
 Şi puţin cam şi ciontate.
 Cum mergea din sat afară,
 Să gîndea: că ce să ceară
 Pentru glóba lui de iapă
 Care nu-î vernic'-o ceapă.
 Cum mergea îngândurat,
 Cu capul în jos plecat,
 Iată că în drum apare
 Doi voinici negri, călare;
 Era Rafa Căldărariu
 Şi cu Dani Clopotariu
 Cari călări - ca şi doi zmei -
 Mergeau cătră tîrg şi ei.
 „Bună ziua mei fêrtate!“
 — „Să ai multă sănătate!“
 Lea răspuns badea Achim
 Când la el aprópe vin.
 „Nu-ţi iapa de vîndare?“
 Întrebau cei doi călare.
 „Ba vo dau“ a şis Achim
 „Şapoi să ne veselim
 Dacă-mi daţi cinci hârtiuţe
 Şi arvună trei groşiţe!“
 Ţigani-i dădură suma
 Împreună cu arvuna

Şi așa se despărţesc.
 După ce se veselesc.
 Că: „Tîrg fără aldămaş“
 E — „Nuntă fără diplaş“.

*

II.

Nici n'a trecut bine luna,
 Şi-a vint tîrgu la Alţina,
 Care-i un tîrg renumit
 De ŷigani fórte dorit.
 Şi Achimu nostru pleacă
 O mînză să-şi tîrguiască,
 Şi îndată a aflat
 Ce în tîrg a căutat,
 Că în capul tîrgului
 Era Ónea Danciului
 Cu o mînză tinerică
 Şi la şolduri subţirică.
 Achim dă în tîrguiaľă
 Şi curênd face tocmeală,
 Şi dup'-un scurt aldămaş
 A plecat cătră sălaş
 Chiuind mereu voios
 La tîrgul lui norocos.
 Mult tîmp dară nu trecu
 Şi el iar acasă fu;
 De pe mînză s'a dat jos
 Strigând prin curte voios:
 „Hai Mărie, iute afară
 De veđi ceţiam adus iară:

O mână pe feletat
 Care nu-i la noi în sat!“
 Muierea la ea se uită
 — I-să părea cunoscută —
 Dar mână naibi ciudată
 S'a băgat în grajd îndată,
 De dicea Achim mirat:
 „Asta nu-i lucru curat!“
 „Uite, grajdu lo aflat,
 Par-că tot la noi o stat!
 Uite, că și locu-l știe
 Unde-o stat iapa, — Marie!“
 Dar atunci nevasta sa
 Începu a'l înjura:
 „O trăsнитеar' nătărău!
 — Ce necaz pe capu meu!“ —
 „Na-i vădut tu, om nebun,

— Și tot eu trebuie să-ți spun —
 Asta-i iapa noastră veche —
 N-o cunosci de pe ureche?“
 Că-ci Dani Clopotar
 Voind să-o vândă iar'
 A tuns cóma ei cea lungă
 De arăta ca și-o mână.
 Așa dar bietu Achim
 — Cărui nădușeli i vin —
 Cumpără în loc de mână
 Vechia lui iapă — dar tunsă.
 Și-au rămas vorba deatunci:
 Ori pe unde tu ajungi:
 „Veți să nu pătești cu treaba
 Ca badea Achim cu iapa!“

Victorel.

Versuri cu musca pe căciulă.*)

Ții norocul ți-a dat pâne,
 Asta-o ști tu cât de bine,
 Dar ce nu ști, zic și zeu,
 Asta iată ți-o spun eu:
 Cini norocu-n chip de fustă,
 Închinându-se îl gustă,
 Nu merită-o s'erăcustă!

*) Alegeți după plăcere.

Urzică Scandalografescu.

Parlamentele statutului organic gr.-or. și-n estan și-au început funcțiunea în Dumineca apostolului Toma necredinciosul. În Sibiiu, în Arad, și-n Caranșebeș, deputați legitimați prin credenționale, de cari alegătorii nici n'au visat, din Dumineca necredinciosului Toma au început a trage din punga turmei lesne credincioase diurne — ut aliquid fetisse videtur.

După o praxă parlamentară de trei decenii în sinoade toată lumea gr.-or. nechemată a trage din deputațiuni diurne, a venit la convingerea, că marele Andreiu, voidnd a valora prin constituțiune suveranitatea voinței credincioșilor biserecei gr.-or. din Ungaria întru realizarea fericii proprii, s'a înșelat.

Ca și-n parlamentele lumești, tot așa în cele biseri-cești, parlamentarismul, care în teorie are chemarea a realiza suveranitatea voinței poporului, în realitate e o minciună obraznică. În parlamentele lumești, ca și-n

cele bisericești, parlamentarismul nu însemnează alta decât arta tragerei pe sfoară a suveranității voinței popoului într-o jungleră scopurilor de partid.

Însuși modul cum se exercită alegerile deputaților parlamentari dovedește, că suveranitatea voinței popoului nu-i decât o frază goală.

Pentru parlamentele lumești alegerile deputaților se efectuează prin bani, beuturi și mâncări, bătaii, forță maiora, și alte corupțiuni. Pentru parlamentele bisericești prin porunca centrelor administrative, și prin admiterea celor morți spre ași da votul la alegeri.

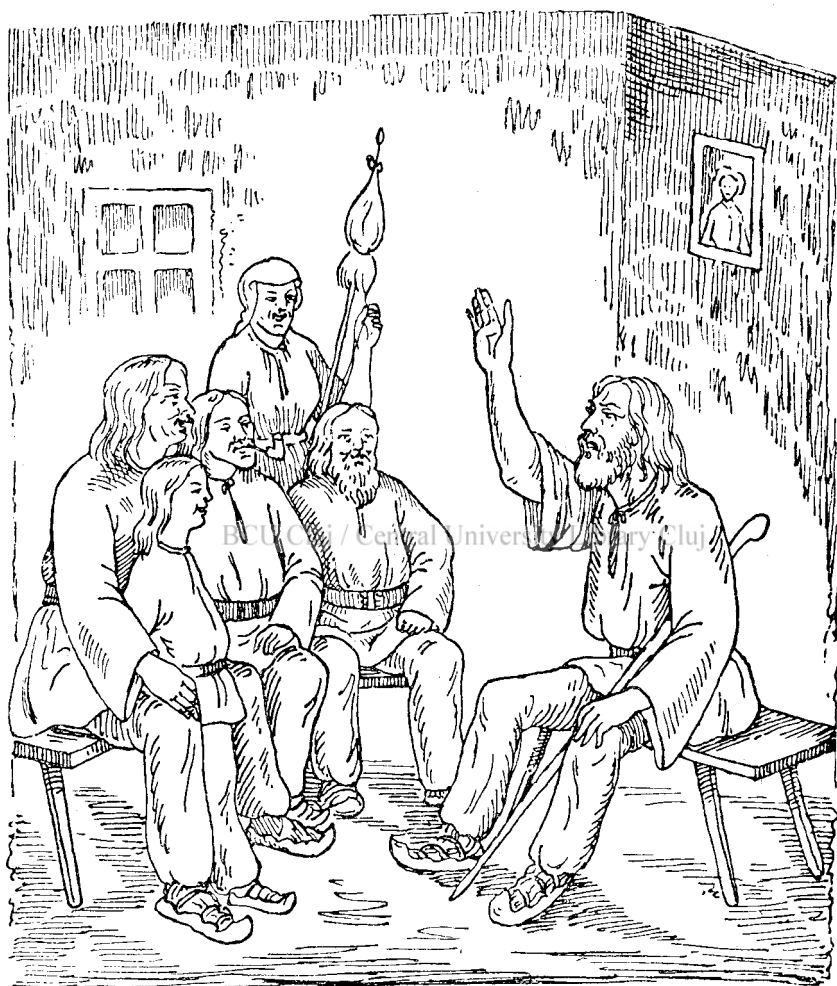
Atât în parlamentele lumește, cât în cele bisericești se țin vorbiri lungi și late pentru preamărirea vorbitorilor și aruncarea de năsip în ochii popoarelor condamnate la plățirea diurnelor. Ceea-ce maioritatea parlamentelor în urma vorbirilor hotărăște în ședințe, de regulă e afară de ședințe deja hotărât.

O deosebire între parlamentele lumești și cele bisericești există totuși. În cele lumești deputații se tractează cu titulaturi de „mișei“, „trădători“, „hoți“, „tălhari“, etc. pânăcând în cele bisericești atari titulaturi nici în lexiconul sinoadelor dela Arad nu-s încă cunoscute.

Posibil însă e, că expresiunile onorifice de „mișei“, „trădători“, „hoți“, „tălhari“ etc., pe cari vorbitorii din parlamentele lumești în ședințe publice și le aruncă-n față, vorbitorii parlamentelor bisericești simplu și le cugetă unul față de altul.

Apoi să nu zică popa Pupăză cătră popa Colac:
Doamne păzeștete de păcatele sinodalismului vostru autonom!

Stan Pătitul.

La tatăl popii noastre, pe când popa învăța la școală, slujea un băiat orfan cu numele Nistor Olariu. Acesta dela părinții săi n'a moștenit altă avere decât nasul. Avera asta însă era mai însemnată decât a oricărui locuitor din sat: Nime, nici chiar un orb n'ar fi putut zice, că Nistor Olariu n'are nas.

Nasul lui era mai mare decât al patriarhului vechiu-testamentar Avram, cu care a mirosat hainele fiului seu Iacob, și mai lung decât al principelui Bulgarii, despre care se afirmă, că e mai lung decât al tuturor regenților din Europa laolaltă.

Burii însuși dac'ar fi cunoscut pe Nistor Olariu, la fabricarea vestitului lor tun „Tomm“, sigur ar fi luat măsura după nasul lui.

Nistor Olariu nunumai a păstrat cu scumpătate averea moștenită dela părinți, dar s'a și îngrijit de înmulțirea ei.

La căsătoria popii nostru, un banderiu de călăreți l'au petrecut la biserică. Între călăreți se afla și Nistor Olariu, călare p'o iapă ponivoasă d'ale popii. Iapa, la tunetul unui pistol sare, Nistor Olariu cade oblu-n nas, și și-l turtește cocă.

Moașa satului, unicul medic pe acele vremi la noi, a pus nasul lui Nicolae Olariu în rënd, și i l'a legat în scândurele. Nasul i s'a vindecat, dar liberat din scândurele a eșit cu mult mai lung decât a întrat.

Gurile rele din sat, și obicinuite a se sparge în glume și batjocuri, care de care-și făceau vânt. Unii ziceau: Nicolae Olariu la cine se bagă slugă, ala n'are lipsă de prăjină la car, când pleacă după fân. Alții adăogau: Preste nasul lui Nicolae Olariu poți trece Târnavă cea mare fără pod, și altele.

Dela o vreme nasul lui Nistor Olariu, sigur în urma turtelei dela nunta popii, a început a face la mijloc un foale de mărimea ugerului unei capre de Argentina. Atunci se fi auzit apoi pe cei dedați a rîde de nenorocirea deaproapelui. Unii procoeau: „Preste curënd fată nasul lui Nistor Olariu.“ Alții numiau unflătura: „Filiala nasului lui Nistor Olariu.“

În urma unflătorei dela nas Nistor Olariu a murit, dar în toată comuna nu s'au aflat atâtea scânduri, din cari i s'ar fi putut face un copârsău, în care să-i încapă și nasul.

Fiei țărina ușoară, ca să nu-i turtească de nou nasul, și memoria filialei nasului vecinică ca și blamajul filialelor Concordii, institut comercial pe acțiuni ala Rozsa-Șandor!

O ce veste!

Nici în acele timpuri de tristă memorie, în cari nemoralitatea ședea pe scaonul presidial, nu s'a vorbit atâta în sinoadele archidiecesane de nemoralitate, și de lipsa simțului religios în biserică, cât în cel din estan. Și mirare, nici un vorbitor n'a știut să constateze, că nemoralitatea, și lipsa simțului religios în biserică sunt fructele sēmēței, ce Miron 25. de ani a sēmēnat în agrul Domnului.

Apoi când aud, că moralitatea și simțul religios se aperă în sinod de indivizi, despre acăror nemoralitate se tipăresc brojuri, mi se face greață ca și de acel călugăr, care în post numai de aceea mânca carne înloc de bozi, ca lumea să nu creadă, că el e măgar.

Cocoana Gurădulce.

Ce păcat, că cocoana Sfecla nu s'a făcut cel puțin detectiv privat, când ea cu tot dreptul merită să fie denumită detectiv public în ori-care stat stăpânit de poliția secretă . . . Căț!

Eu me prind, că toți detectivii din Europa laolaltă nu dau de urma atâtor secrete, câte cocoana Sfecla descopere . . Căț!

Ieri seara cocoșul, primit cinste pentru ziua nașterii mele de mâne, a început înainte de 9 oare a cânta cântecul schimbării la față a timpului . . Căț!

Esta nu-i semn bun îmi zic. Cocoșul când cântă seara înainte de 9 oare, la miezul nopții se ivesc fortune, și strigoale-și încep jocul la 9 oare.

Într'aceea, îndată ce orologiul a bătut 9, cocoana Sfecla, cu iuțala volburei, îmi intră în odae, și gâfâind ca cimpoii când îi unflii prea tare începe:

„Am venit așa târziu cocoană Gurădulce, nu atâta ca să-ți gratulez în ajunul zilei nașterii, cât să-ți povestesc câteva secrete și noutăți de zi, pe cari și mâne îți le-aș fi putut povesti, dar me temeam, nu cumva până mâne se mă lovească guta, și tu se remâi lipsită de cunoștința lor. Eri, pe sub Arini, două cocoane au început să-și flocăiască șignoanele pentru doi bărbați ai lor, unul legitim, și tot acela nelegitim. Norocul numai, că și doi câni amorezați, tot în acel moment și loc, s'au încăerat la trânteli, ear cocoanele subțiri la nervi, și groase la nas, sperînduse au scăpat una de alta cu fuga. Cât!

Tot ieri, dracul se pune și comandază o companie de cătane pe sub ferestile cocoanei din strada amorezatelor. Cocoana, și altcum mereu cu gândul în căsarmă, tocma mesteca cu lingura în răntaș. La auzul tobelor, cocoana părăsește răntașul și, cu lingura-n mână fuge la fereastă. Doi tenenți cu mustața-n pârgă, dedați a saluta ferestile, c'o cale salută și pe cocoana. Asta, din întimplare cu lingura de răntaș în mână, și amezită de sărutările tenenților aruncate-n vânt, sărută lingura, și voinde a arunca sărutarea în gaura desub nasul tenenților, cu coada lingurii sparge geamul ferestii.

Într'aceea răntașul se arde scrum!

Bărbatul cocoanei, observându-o în momentul, când aceasta, cu lingura de răntaș a aruncat tenenților sărutarea prin geamul ferestii, intră în odae, ia lingura lungă

și groasă-n coadă din mâna nevestei, și mestecă răntășul pe spatele nevestei, până ce s'a rumenit amăsurat tuturor regulilor bucătăriei moderne." Cât!

Foarte interesant! — Da cine's cocoanele, de care mi-ai povestit? . . . o întreb.

— Tu mai întrebi?

— Cum nu?

— Atunci nu meriți să-ți gratulez de ziua nașterii . . . seara bună!

Așa m'a părăsit cocoana Sfecla în fața semnului întrebării, și-n ziua următoare nici la gratulat n'a venit.

D'atunci în toate nopțile visez păduri de semne d'ale întrebării! Mițuluc!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

La veterane.

C-ăți rămas fete bătrâne:

Voi! sunteți de vină;

Și că azi vă treb-'e pâne —

Nu-i glumă deplină;

Voi! priveați numai — la starea:

În care — s'au aflat,

Dar' n-aveați nici când răbdarea:

Să v-aflați — bărbat!

Dr. Abc Daru d'Paris.

Scântei și cenușă din filosofia lui Dr. Amnariu.

Cel mai mare defect al politicoilor noștrii actuali e
mulțimea micilor defecte, de cari se stăpânesc!

* * *

Norocul e o vacă oarbă, care fuge după cel mai
mare bou!

* * *

Ceea-ce natura a detras prostului din valoare, acesta
suplinește prin mândrie!

* * *

Dacă invidia n'ar exista, Românii din Sibiiu ar
muri de foame!

* * *

Celibii mereu se înmulțesc în Blaj, cu toate că nici
unul nu-i însurat!

Pentru oala spartă.

- Unde pleci Toadere ?
 — La tîrg !
 — Dar pentru ce așa supărat ?
 — De, nevastă-mea ear a spart o oală !
 — D'apoi mē, doar o oală nu-i un cap de țeară ?
 — Nu-i, dar nevastă-mea de obicei sparge oalele de capul meu !

Testarea țiganului unicului său fiu.

Scumpul dadi, eu azi mâne,
Mă duc și te las pe tine
Căci vezi bine sunt bătrîn,
Bun de-a-mi fi dracul stăpîn.
Însă bagă-n samă toate
Ce dada din gură-a scoate,
Le păstrează și-nmulțește
Că de nu tot mă stropșește,
Și cu mult ar fi mai bine
Se te stropșască pe tine:

Aci-i pipa cea de spumă
Încă-acum ți-o dau în mână
Ochii din cap las să-ți sară
Însă pipa se nu piară,
Curățește-o de bagău
Și-o păstrează fătul meu,
Căci Doamne mult m'am

[luptat

Până ce-o-am pitulat.
Apoi dragă celealalte,
Bogății nenumărate
Toate ți-le testez ție,
Că-ai fost prunc de omenie:
Pureci, păduchi și stelnițe
Zdrênțe rupte și cărpite,
Casa: spinul din rēzor,
O găină c'un picior.
Trei lăzi pline cu nevoi
O părechie cioreci rēi,
Și mai puțini de cei noi —
Folosește-le în pace
Toemai precum ție-ți place
Cei mișcător, înmulțește,
Căci așa se duculește.

Înainte de-a pleca,
Nu mă lasă inima
Să nu-ți dau un sfat de
[treabă,
De-acea bagă-n samă dragă
Și primește sfatul meu,
Nu te rabde Dumnezeu:
Când vei fi de însurat
Se umbli din sat în sat,
Până unde vei afla
Nevastă de treaba ta.

Rea de gură, arțăgoasă,
Căci așa vei forma casă.
De vei avea puradei,
Te rog grijește de ei
Și anume: batei bine,
Să nu ceară dela tine,
Chiar nimica . . . ci le spune
Mergeți dracului prin lume,
Cersiți, furați, tot ce-o fi
Și ochii voști vor zări.
Căci așa de vor urma,
Cinstea toată a fi a ta —
Cât vei trăi tu în lume,
Se nu prea furi dela tine
Dela altul? . . . nici un baiu,
Pân' și coaja de mălaiu.
Dacă chiar din întimplare
Te-ar încărcă de spinare,
Spune drept și adevărat
Că num-acum ai furat
Și că altul numai mâne,
Apoi poate și poimâne —
De-ai deveni și legat
Ori în temniță băgat,

De furat și de hoții
Te rog într-una se ții.
Umblând fătul meu în lume
Te rog ascultă de mine,
Și te-nvață țigănos
Căci ăsta-i lucru frumos.
Ear acasă în familie
Asta de învăț se-ți fie
Nevasta, copii, nui bate,
Numai peste cap și spate.
Undei ciartă, acolo dute
Și tu se fii cel de frunte.

Dacă toate lei urma
Numai bine vei umbla!
În urmă iacă-ți mai zic,
La mâncare fii voinic
De cumva nu vei avea
Rabdă-n diavoli se te ia!
Fii cu pace dragul meu
Nu te-ar fi dat Dumnezeu.
Și aceste sfaturi toate,
Le-nplinește cât se poate
Căci așa vei câștiga
Cinste la nația sa!

Ghica.

Calicul în a doua ediție.

Cu numeri dela începutul anului nu mai putem servi.

*Din motivul acesta vom scoate pentru ceice doresc a
poseda Calicul dela începutul anului o a doua ediție.*

*Prețul abonamentului la a doua ediție se reduce pentru
primul semestru la 2 coroane; pentru al doilea semestru
rămâne tot 3 coroane.*

*Abonamente la a doua ediție a Calicului primim până-n
15 Iuliu v.*

*A doua ediție e condiționată d'un număr de veel puțin
atăța noui abonenți, câți se recer la acoperirea speselor reti-
păririi.*

*Calicul oferă o lectură hazlie, care în veci nu se în-
vechește.*

*Dovadă continuelă cereri după exemplare de acum 16 ani,
de cari la noi nu se mai află.*

Administrația Calicului.